
ADVIES

Initieel tariefvoorstellen van de BMWB en VIVAQUA voor de regulatoire periode 2022-2026

Aanvrager	BRUGEL
Aanvraag ontvangen op	7 september 2021
Aanvraag behandeld door	Commissie Leefmilieu
Advies aangenomen door de Raad van bestuur op	4 oktober 2021
Advies uitgebracht door de plenaire zitting op	21 oktober 2021

Vooraf

Deze adviesaanvraag is het gevolg van de bepalingen van artikel 39/3 van de ordonnantie van 20 oktober 2006 tot opstelling van een kader voor het waterbeleid. Deze bepalingen voorzien namelijk dat de regulator het advies van Brupartners (evenals van het Comité van Watergebruikers) inwint bij gebrek aan een akkoord over de tariefvoorstellen tussen BRUGEL en de wateroperatoren.

Brupartners herinnert eraan dat hij in verband met het behandelde thema de volgende adviezen heeft uitgebracht:

- Het advies van 19 november 2020, na aanhangigmaking door BRUGEL, betreffende de vragen van VIVAQUA en de BMWB tot indexering van hun tarieven op 1 januari 2021. ([A-2020-051-BRUPARTNERS](#));
- Het advies van 17 oktober 2019, na aanhangigmaking door BRUGEL, betreffende de vraag van VIVAQUA om zijn tarieven op 1 januari 2020 te indexeren. ([A-2019-071-ESR](#));
- Het advies van 18 januari 2018 betreffende het ontwerpbesluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake tarieven in de watersector. ([A-2018-003-ESR](#)).

Brupartners heeft bovendien reeds talrijke adviezen over het waterthema uitgebracht. Deze kunnen worden geraadpleegd op onze [internetsite](#).

Advies

Brupartners dringt erop aan dat dit advies uitgaat van het feit dat de simulaties van BRUGEL en de wateroperatoren, die in de documenten zijn opgenomen en die hem werden verstrekt, betrouwbaar zijn en de werkelijkheid weergeven.

Welnu, Brupartners heeft tijdens zijn werkzaamheden kennis genomen van simulaties die bepaalde gegevens, die werden gebruikt om de impact van de tariefvoorstellen op de facturen van de verbruikers te ramen, tegenspreken.

Ook al heeft de termijn om zijn advies uit te brengen hem niet toegelaten om deze problematiek verder uit te diepen, toch behandelt Brupartners op gedetailleerde wijze dit punt onder de titel « 1.2. Financiering van de operatoren en sociaaleconomische impact – Verschillen betreffende de geraamde impact ».

1. Algemene beschouwingen

1.1 Twee interpellaties

Brupartners wordt rechtstreeks door de operator over de twee volgende punten geïnterpelleerd :

- de spanning van de variabele prijs tussen de “niet-huishoudelijke” en de “huishoudelijke” verbruikers;
- de situatie van de huishoudens achter een collectieve teller met een gemengd verbruik.

« Niet-huishoudelijk » en « huishoudelijk » verbruik

Brupartners stelt vast dat VIVAQUA pleit voor het behoud van een verschillende tarifaire behandeling van de huishoudelijke en niet-huishoudelijke verbruikers¹, terwijl BRUGEL de tarieven voor deze twee soorten van verbruikers wenst te laten convergeren.

VIVAQUA baseert zich op het beginsel van de gelijke behandeling van de waterverbruikers. Dit beginsel stelt dat enkel een objectief verschil van situaties een verschillende tarifaire behandeling kan rechtvaardigen. Welnu, de operator is van oordeel dat de correctie van onrechtstreekse voordelen en de integratie van bijkomende kosten van het niet-huishoudelijk verbruik net een objectief situatieverschil vormen. Hij schuift hiervoor de volgende argumenten naar voren :

- Bepaalde niet-huishoudelijke verbruikers kunnen rekenen op de terugwinning van de BTW (6%) en de fiscale aftrek van hun waterfactuur in het kader van de vennootschapsbelasting;
- Bepaalde ondernemingen kunnen over meer faciliteiten beschikken om processen in te voeren voor een vermindering van hun waterverbruik;
- Bepaalde vormen van niet-huishoudelijk verbruik brengen hogere exploitatie- en investeringskosten mee (omwille van de gevraagde debieten of het hoger aandeel in het geloosde afvalwater);
- Bepaalde niet-huishoudelijke klanten lozen afvalwater dat heel wat meer verontreinigd is. Behalve de impact op het leefmilieu vertegenwoordigt deze situatie tevens een meerkost die moet worden geïntegreerd (verhoging van het gevaar voor een beschadiging van de riolering, nood aan een meer complexe zuivering);
- De grote niet-doorlaatbare oppervlakten, waarover bepaalde niet-huishoudelijke verbruikers beschikken, betekenen een zwaardere last voor het netwerk (impact wat betreft de afvoer van regenwater).

Volgens de operator is het bijgevolg gerechtvaardigd om een verschillende behandeling van de verbruikers te behouden (zolang het verschil redelijk blijft en niet streeft naar de financiering van een categorie van verbruikers door een andere categorie). De operator wijst er bovendien op dat de tarifiering, die aan de niet-huishoudelijke verbruikers wordt opgelegd, onder het Belgische gemiddelde van de tarieven voor deze verbruikers blijft liggen (zelfs met de integratie van de overwogen tariefverhoging).

Brupartners neemt akte van de argumenten van VIVAQUA. Hij voegt eraan toe dat het water, dat door de huishoudens wordt verbruikt, een vitale bron is, een goed dat aan een basisbehoefte voldoet, terwijl water in het kader van een niet-huishoudelijk verbruik over het algemeen een intermediair goed is waarvan de kost kan worden doorberekend in de prijzen van de goederen of diensten die door de economische actoren worden gecommmercialiseerd. Immers, ook voor bepaalde ondernemingen, die verbruikers ontvangen en huisvesten (verbruik van drinkbaar water, naleving van sanitaire normen, enz.) en voor bepaalde beroepen (kappers, tandartsen, enz.) kan het niet-huishoudelijk verbruik van water dat aan een basisbehoefte voldoet, uitmaken.

Brupartners vindt het daarom gerechtvaardigd dat de tarifaire behandeling van de huishoudelijke en niet-huishoudelijke verbruikers een redelijk verschil vertoont.

---

¹ De variabele prijs betekent dat een kubieke meter water voor de huishoudelijke verbruikers aan 3,8614 euro en voor de niet-huishoudelijke verbruikers aan 4,694 euro zou worden gefactureerd (BTW inbegrepen). Dit is een verschil van 21,5%.

Ook al is een redelijk onderscheid tussen de verbruikers denkbaar, toch vraagt **Brupartners** dat het huidige verschil tussen het “huishoudelijk” en “niet-huishoudelijk” tarief niet groter zou worden.

Brupartners wenst er tenslotte op te wijzen dat de niet-huishoudelijke verbruikers te Brussel niet beschikken over een netwerk van « grijs water », om aldus het verbruik van drinkbaar water te vermijden wanneer dit niet noodzakelijk is.

Gemengde klanten

Een van de verwachte effecten van het tariefvoorstel van VIVAQUA is een daling van de facturen voor bepaalde huishoudens achter een collectieve teller met een gemengd (huishoudelijk en niet-huishoudelijk) verbruik. In de mate waarin het verbruik van deze gemengde entiteiten (huishoudens en ondernemingen) niet meer dan tweemaal het gemiddeld verbruik van de gezinnen bedraagt, zou hen het huishoudelijk lineair tarief worden opgelegd (lager dan het enig lineair tarief dat hen vandaag wordt gefactureerd). Terzelfder tijd zullen de facturen van alle andere huishoudens stijgen (met uitzondering van de grote verbruikers).

Brupartners is de mening toegedaan dat dit effect niet problematisch is, in de mate waarin het zorgt voor een nieuw evenwicht voor een vandaag ongerechtvaardigde situatie die het gevolg is van de moeilijkheid om deze situaties met behulp van afzonderlijke tellers te objectiveren. Dit zorgt ervoor dat deze huishoudens vandaag een te hoog tarief betalen. In de nieuwe situatie zijn het de ondernemingen achter een gemengde teller die een voordelig tarief zouden genieten, voor zover deze weinig water verbruiken.

Vanuit een meer globaal oogpunt wijst **Brupartners** erop dat enkel een meer gedetailleerde kennis van het gemengd verbruik – dankzij de installatie van individuele tellers – zou toelaten om het verbruik van deze gezinnen, enerzijds, en dat voor “niet huishoudelijke” activiteiten, anderzijds, op afzonderlijke wijze te factureren.

1.2 Financiering van de operatoren en sociaaleconomische impact

Brupartners is er zich bewust van dat de financiering van de Brusselse wateroperatoren moet worden verzekerd, ook al vertonen deze operatoren vandaag een structureel deficit. De huidige financiële situatie van de operatoren is niet gezond en moet verbeteren. De sanering van de schuld van de operatoren (die leidt tot aanzienlijke schuldenlasten) moet bijgevolg een doelstelling zijn.

Behalve leningen wordt de financiering van de operatoren vandaag voornamelijk door twee bronnen verzekerd : de gewestelijke subsidiëring en de waterfacturen. Er zijn bijgevolg twee mogelijkheden om de financiering van de wateroperatoren te verzekeren :

1. Een herziening van de tariefmethodologieën van de operatoren teneinde te neigen naar de toepassing van een reële waterprijs;
2. Een verhoging van de structurele gewestelijke subsidies.

De subsidiëring van de wateroperatoren laat niet toe om rechtstreeks de waterfacturen te beïnvloeden. Deze wordt evenwel gedragen door het geheel van de Brusselse belastingplichtigen en behelst het gevaar voor een budgettaire ontsporing. De toepassing van een reële waterprijs zou toelaten om de waterprijs aan alle waterverbruikers aan te rekenen (of zij nu al dan niet aan belasting onderhevig zijn), maar zou een prijsverhoging meebrengen.

Brupartners neemt er nota van dat de optie, die vandaag wordt weerhouden, een gecombineerde oplossing voorziet van een inspanning van de verbruiker (stijging van de globale gemiddelde factuur met +/- 15%) en een jaarlijkse toename van de schuld van VIVAQUA met ongeveer 30 miljoen euro per jaar (de schuld van deze operator zou dus nog steeds toenemen maar zou onder de drempel van 1 miljard euro blijven).

Brupartners is van oordeel dat de schuld van de operatoren moet worden aangezuiverd. In deze context zou een redelijke verhoging van de waterprijs in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (waar de waterprijs lager ligt dan deze die in de andere gewesten wordt aangerekend) zich kunnen rechtvaardigen. Hij wijst evenwel met aandrang op de volgende elementen :

- Elke stijging van de watertarieven, zelfs deze die als « beperkt » / « aanvaardbaar » wordt aanzien, kan een (soms sterke) negatieve impact hebben voor bepaalde gezinnen of ondernemingen. Dit is des te meer het geval wanneer een tariefverhoging wordt doorgevoerd in de huidige ongunstige economische context, met name omwille van de stijging van de prijzen van alle grondstoffen. Hierbij dient met name te worden gedacht aan de aanzienlijke stijgingen van de energiekosten;
- Drinkbaar water is een vitale hulpbron die in dit opzicht een verplichte uitgave vormt, met een zwakke « prijselasticiteit », en moet voor iedereen toegankelijk blijven;
- Het is niet normaal dat uitgaven, die niet integraal aan het waterverbruik zijn gekoppeld, met behulp van de facturatie aan de verbruikers worden gefinancierd. In dit verband dient erop gewezen dat de tariefverhoging voornamelijk betrekking heeft op een aanpassing van de kost voor de renovatie van het saneringsnetwerk (dit punt komt ter sprake onder de titel « 1.3. Kosten die niet aan het verbruik zijn gekoppeld »);
- Men moet absoluut een beter zicht verwerven op de verschillende gecombineerde maatregelen met een impact op de eindfactuur om de sociaaleconomische impact te kunnen meten (verdwijning van het progressief tarief / instrument van de « watercheque » / stijging van het gemiddeld tarief).

De maatschappelijke uitdaging van een stijging van de watertarieven is bijgevolg aanzienlijk. **Brupartners** dringt erop aan dat zeer grote aandacht zou worden besteed aan het onderzoek van de sociaaleconomische impact, en dat er oplossingen zouden worden doorgevoerd die deze impact op de meest kwetsbaren tot een minimum herleiden. Hij vindt het bovendien essentieel dat aan een stijging van de watertarieven de waarborg zou worden gekoppeld dat er betrouwbare, doeltreffende, eenvoudige en duurzame solidariteitsmechanismen worden toegepast. De beschermingsmaatregelen en deze om de toegang tot water te waarborgen moeten in een ordonnantie worden ingeschreven indien men hun duurzaamheid wil verzekeren. Het zou bovendien goed zijn om zich bij de vastlegging ervan te laten leiden door de bestaande mechanismen ter bescherming van de verbruikers op de gas- en elektriciteitsmarkt.

Verschillen betreffende de raming van de impact

Brupartners stelt zich in vele opzichten vragen bij de voorgelegde tabel met de raming van de gevolgen van de tariefvoorstellen voor verschillende soorten van verbruikers. Omwille van redenen van leesbaarheid wordt deze tabel hierna weergegeven.

Tabel 1 : Raming van de impact, voorgesteld door BRUGEL

Aantal inwoners	Type verbruiker	Gemiddeld verbruik	Factuur 2021 (incl. btw)	Factuur 2022 (incl. btw)	Vershil (%)	Vershil op factuur (€)	Vershil op factuur/persoon
1	Kleine verbruiker	18,79	71,81	85,20	18,7%	13,39	13,39
	Gemiddelde verbruiker	37,58	157,33	176,83	12,4%	19,50	19,5
	Grote verbruiker	75,16	408,60	361,13	-11,6%	-47,47	-47,47
2	Kleine verbruiker	18,15	113,46	135,10	19,1%	21,64	10,82
	Gemiddelde verbruiker	36,29	274,90	312,07	13,5%	37,17	18,585
	Grote verbruiker	72,59	749,52	667,74	-10,9%	-81,78	-40,89
3	Kleine verbruiker	17,52	150,46	179,04	19,0%	28,58	9,53
	Gemiddelde verbruiker	35,05	378,66	435,39	15,0%	56,73	18,91
	Grote verbruiker	70,10	1050,17	950,17	-9,5%	-100,00	-33,33
4	Kleine verbruiker	16,92	183,02	217,32	18,7%	34,30	8,57
	Gemiddelde verbruiker	33,85	469,35	547,40	16,6%	78,05	19,51
	Grote verbruiker	67,69	1312,63	1209,65	-7,8%	-102,98	-25,745
5	Kleine verbruiker	16,34	211,40	250,25	18,4%	38,85	7,77
	Gemiddelde verbruiker	32,68	547,64	648,68	18,5%	101,04	20,21
	Grote verbruiker	65,37	1538,90	1447,40	-5,9%	-91,50	-18,3
6	Kleine verbruiker	15,78	235,80	278,09	17,9%	42,29	7,05
	Gemiddelde verbruiker	31,56	614,17	739,81	20,5%	125,64	20,94
	Grote verbruiker	63,13	1730,87	1664,54	-3,8%	-66,33	-11,055
Collectieve meter	Kleine verbruiker	32,56	158,13	155,26	-1,8%	-2,87	
	Gemiddelde verbruiker	65,11	291,02	281,51	-3,3%	-9,51	
	Grote verbruiker	130,22	556,82	534,01	-4,1%	-22,81	
Niet-huishoudelijk (excl. btw)		100,00	408,89	470,21	15%	61,32	
		200,00	793,39	913,04	15%	119,65	
		400,00	1564,18	1798,70	15%	234,52	

toegepast (3,8614€/m³).² en het lineair tarief dat vanaf 2022 zou worden

² 2,1405€/m³ voor schijf 1 (voor de eerste 15 m³ water die worden verbruikt)

3,8146 €/m³ voor schijf 2 (van 16 tot 30 m³)

5,6389€/m³ voor schijf 3 (van 31 tot 60 m³)

8,2298€/m³ voor schijf 4 (+ de 60 m³)

Tabel 2 : Raming van de impact door de heer Xavier May (NVDR : de gegevens omvatten wel degelijk de evolutie van de vaste prijs die stijgt van € 25,23 vandaag tot € 29,02 in 2022)

Aantal inwoners	Type verbruiker	Gemidd. verbruik	Tarief 2021 (BTWI)	Tarief 2022 (BTWI)	Vershil (%)	Vershil op factuur
1	kleine verbruiker	18,79	71,79	101,58	41,48 %	29,78
1	gemiddelde verbruiker	37,58	157,30	174,13	10,70 %	16,83
1	grote verbruiker	75,16	408,49	319,24	-21,85 %	-89,24
2	kleine verbruiker	18,15	113,48	169,19	49,10 %	55,71
2	gemiddelde verbruiker	36,29	274,82	309,28	12,54 %	34,46
2	grote verbruiker	72,59	749,44	589,62	-21,33 %	-159,83
3	kleine verbruiker	17,52	150,39	231,98	54,25 %	81,58
3	gemiddelde verbruiker	35,05	378,64	435,05	14,90 %	56,41
3	grote verbruiker	70,1	1050,07	841,07	-19,90 %	-209,00
4	kleine verbruiker	16,92	182,96	290,36	58,70 %	107,40
4	gemiddelde verbruiker	33,85	469,38	551,85	17,57 %	82,48
4	grote verbruiker	67,69	1312,35	1074,53	-18,12 %	-237,82
collectieve teller	kleine verbruiker	32,56	128,99	154,75	19,97 %	25,76
	gemiddelde verbruiker	65,11	325,78	280,44	-13,92 %	-45,34
	grote verbruiker	130,22	861,62	531,85	-38,27 %	-329,77

Brupartners stelt vast dat de verschillen voor bepaalde situaties een stuk groter zijn dan deze in de documenten die hem werden verstrekt. Het lijkt erop dat de cijfers voorgesteld door BRUGEL het resultaat zijn van een raming van de factuur in 2022, in toepassing van een nieuw progressief tarief. Dit is in tegenstrijd met de mondelinge uitleg volgens dewelke dit progressief tarief zou worden opgegeven (zie hieronder).

Brupartners geeft bovendien mee dat het tariefvoorstel van de BMWB hem werd voorgesteld als “de vraag naar een tarief dat een status quo met de huidige tarieven vormt”. Ook al is deze bewering juist wat betreft de watertarifiering voor « niet-huishoudelijk » verbruik (ongeveer een derde van het totale waterverbruik), toch lijkt dit niet zo te zijn voor de huishoudelijke verbruikers. In de veronderstelling dat hun verbruik overeenstemt met het gewestelijk gemiddelde (35m³), zouden deze verbruikers het aandeel van de BMWB op hun facturen met ongeveer 19% zien stijgen (de saneringsbijdrage stijgt van €0,51 tot €0,61/m³ BTWI).

Brupartners vraagt met aandrang om uitleg over deze situatie. Hij gaat ervan uit dat dit effect het gevolg is van de verdwijning van het progressief tarief, wat tot uiting komt in de cijfers die werden berekend door de heer X. May en die hierboven worden verstrekt. Ook al is hij zich ervan bewust dat talrijke specifieke situaties de evaluatie van de impact van tariefwijzigingen kunnen bemoeilijken (het kan met name een probleem vormen om op nauwkeurige wijze de in bepaalde situaties verbruikte watervolumes te ramen), toch vindt hij deze situatie op zijn minst onhandig en van aard om zijn mogelijkheid om een omstandig en ter zake doend advies uit te brengen aan te tasten.

Brupartners herinnert bovendien aan zijn vraag dat de sociaaleconomische impact op rigoureuze /nauwgezette wijze zou worden onderzocht, met name voor elke inkomensklasse.

Brupartners onderstreept bovendien dat deze verschillen eveneens een impact kunnen hebben op de raming van de verwachte inkomsten voor de operatoren. Deze inkomsten zouden bijgevolg hoger kunnen liggen dan vandaag wordt verwacht. Deze situatie zou de vraag van de bestemming van deze

bijkomende bedragen oproepen (zouden deze dienen voor een beperking van de waterprijs of voor de aanzuivering van de schuld van de operatoren ?).

Brupartners stelt zich tenslotte vragen bij een methodologisch element dat de analyse van de impact kan beïnvloeden. Een waterverbruik van meer dan 75m³/jaar wordt als een groot verbruik aanzien. Dit verbruikersprofiel wordt voorgesteld als het enige dat systematisch baat heeft bij een tariefwijziging. Welnu, zo'n verbruik vertegenwoordigt meer dan tweemaal het gemiddeld verbruik. Maar is dit verbruiksvolume realistisch, de afwijkingen buiten beschouwing gelaten (lekken, bezetting van woningen die niet met de gezinssamenstelling overeenstemt)?

De progressieve tarifiering

Brupartners had zijn twijfels uitgedrukt over de sociale en ecologische aspecten van de progressieve tarifiering en had de wens geuit dat deze voorziening aan een analyse zou worden onderworpen. Hij heeft bijgevolg met aandacht kennisgenomen van de publicatie van Brussels Studies over dit onderwerp³.

Zonder in details te treden wat betreft de argumenten die in deze publicatie worden ontwikkeld, stelt **Brupartners** vast dat de balans tussen de veronderstelde voordelen van de progressieve tarifiering en de nadelen⁴ negatief is. Dit resultaat is te wijten aan de zeer beperkte elasticiteit van de waterprijs, die weinig verbanden legt tussen de verbruikte watervolumes en de inkomens van de verbruikers of de waterprijs. Daarbij komt dat de toepassing van het progressief tarief een reeks praktische problemen stelt die talrijke huishoudens dit tarief ontzeggen en zelfs benadelen.

De progressieve tarifiering lijkt noch zijn sociale rol noch zijn ecologische rol te vervullen. **Brupartners** is dan ook voorstander van een terugkeer naar het lineair tarief.

Brupartners stelt vast dat VIVAQUA de progressieve tarifiering evenwel blijft overwegen teneinde vooruit te lopen op een wettelijke verplichting op dit vlak. De operator heeft evenwel voorzien om zeer gelijkaardige tarieven vast te leggen voor elk van de schijven, waardoor zijn denkbeeldige progressieve tarifiering in feite een lineair tarief benadert. Brupartners is de mening toegedaan dat dit voorstel niet ingaat tegen de huidige bepalingen van de kaderordonnantie « water », in de mate waarin deze laatste geen modaliteiten voor de progressieve tarifiering bepaalt.

1.3 Kosten die niet aan het verbruik zijn gekoppeld

Brupartners vindt het noodzakelijk om de elementen, die in de berekening van de reële waterprijs moeten worden opgenomen, op rigoureuze wijze te bepalen, en is van oordeel dat het niet normaal is dat voor de financiering van uitgaven, die niet integraal met het waterverbruik verband houden, enkel aan de facturatie aan de verbruikers wordt gedacht.

Brupartners stelt zich dan ook vragen bij de gepastheid om aan de verbruikers (huishoudelijk of niet) factuurelementen aan te rekenen die niet uitsluitend het gevolg van hun verbruik zijn, zoals de sanering van regenwater.

³ [Xavier May, Pauline Bacquaert, Jean-Michel Decroly, Léa de Guiran, Chloé Deligne, Pierre Lannoy en Valentina Marziali, « Waarom geen einde maken aan de progressieve tarifiering voor water in Brussel? », Brussels Studies, Algemene Collectie, nr. 156, online geplaatst op 09 mei 2021](#)

⁴ Voornamelijk de mogelijkheid om de reële situaties (zijn vaak verschillend van deze in het Nationale Register) of de specifieke situaties (de gezamenlijke voogdij over kinderen bijvoorbeeld) in aanmerking te nemen teneinde het waterverbruik op de juiste wijze te verdelen.

Brupartners wijst erop dat de Brusselse zuiveringsstations jaarlijks tussen 120 en 140 miljoen m³ water moeten saneren. Welnu, binnen dezelfde tijdspanne verkoopt VIVAQUA ongeveer 60 miljoen m³ water. De helft van het te saneren watervolume houdt bijgevolg geen rechtstreeks verband met het verbruik want het is nagenoeg uitsluitend van regenwater afkomstig. De opname van de volledige kost van de sanering van afvalwater in de facturatie aan de verbruikers wijkt daarom af van het beginsel « de vervuiler betaalt » (beginsel dat Brupartners heeft onderschreven). Brupartners onderstreept bovendien dat de kost voor het beheer van regenwater waarschijnlijk hoger ligt dan deze voor het beheer van het “klassieke” verbruik. Immers, zoals de evenementen in juli 2021 op tragische wijze hebben aangetoond, vereisen het relatief onvoorzienbaar karakter van de weerfenomenen en de mogelijk aanzienlijke volumes aan regenwater de terbeschikkingstelling van een aangepaste infrastructuur die duurder is dan deze die noodzakelijk is voor het beheer van het water afkomstig van het « klassiek » verbruik (stormbekkens bijvoorbeeld).

Brupartners meent bijgevolg dat de betoelaging door de overheid van de bedragen, die noodzakelijk zijn voor het goede beheer en de sanering van regenwater (evenals van andere elementen die niet volledig aan het verbruik kunnen worden gekoppeld), legitiem zou zijn. Deze subsidiëring zou de verwachte tariefstijging bovendien temperen. Een alternatieve optie voor deze betoelaging zou erin kunnen bestaan, het aandeel “sanering” uit de structuur van de waterprijs te verwijderen en een taxatie te voorzien, die tegemoet komt aan het beginsel “de vervuiler betaalt”, teneinde de kosten van deze sanering terug te winnen.

2. Bijzondere beschouwingen

2.1 Wat betreft een bijzonder geval van niet-huishoudelijke verbruikers

Brupartners vestigt de aandacht op de bijzondere situatie van de economische actoren die beschikken over begrotingsenveloppes die hun werkingskosten dekken (met name de instellingen van de social-profitsector). Aangezien deze enveloppes sedert een zekere tijd niet meer werden verhoogd, kan elke (zelfs lichte) stijging van de werkingskosten (en bijgevolg van hun waterfactuur) een aanzienlijke impact hebben. Brupartners vraagt bovendien om tevens de nodige aandacht te besteden aan de eventuele impact op de economische actoren die aan een gereguleerde tarifiering zijn onderworpen en die bijgevolg moeilijkheden zouden kunnen ondervinden om tariefverhogingen in hun eigen tarieven door te berekenen.

2.2 Wat betreft de interregionale vergelijking van de waterprijs

Brupartners verwelkomt de analyse van de situaties waarmee men in de beide andere gewesten inzake watertarifiering wordt geconfronteerd. Deze analyse toont aan dat de waterprijs (per m³) in Vlaanderen en in Wallonië beduidend hoger ligt dan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Deze vaststelling moet er evenwel rekening mee houden dat er een objectieve uitleg is voor het feit dat het beheer en de sanering van water goedkoper zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Immers, de omvang en de dichtheid van het Brussels netwerk, en het feit dat er in ons Gewest (nagenoeg) geen landbouw is, beperken de beheers-/saneringskosten.

*
*   *